

maal til den højtærede Forsvarsminister som Krigsminister. Vi have jo faaet Spørgsmaalet om Underofficererne, der skulle paa Højskole, frem, og vi have hørt, at en hel Del forskellige Højskoler har erklæret sig villig til at tage imod dem. Om en enkelt Højskole have vi hørt, at den ikke var villig. Jeg forudsætter, at Højskolerne ere spurgt, siden de have givet et Svar, og nu kunde jeg have Lyst til at vide: Har man spurgt alle Højskoler, eller efter hvilke Regler er man gaaet frem? Er der Højskoler, man ikke har spurgt, og af hvilken Grund har man ikke spurgt disse? Alle Højskoler skulde vel i saa Henseende staa nogenlunde lige. Det er blevet mig berettet, at man har forbigaaet nogle Højskoler, og jeg kunde have Lyst til at vide, af hvilken Grund man har forbigaaet dem.

Saa er der en lille Bemærkning til den højtærede Forsvarsminister i hans Egenskab af Marineminister. Øvelseseskadren laa sidste Eftersommer nede i Smaalandsfarvandet og holdt Øvelser. Det var nede i Nærheden af Karrebæksminde. Der blev særlig holdt saadanne Øvelser, der gaa ud paa at foretage Torpedobaadsangreb paa Panserskibe. De foretages om Natten, særlig i usigtbart Vejr, naar det er tykt, naar det er Regnvejr, naar det er saa mørkt som vel muligt, og det er jo rimeligt, at i Farvande, hvor der foregaar en hel Del anden, ikke militær, Sejlsads, kan den Slags Øvelser afstedkomme adskillige Misligheder for fredelige Folk, som dog ogsaa have Lov til at færdes i disse Farvande. Naar en saadan Torpedobaad kommer susende med 24 Miles Fart og med Lanterne slukkede, kan man have den over sig, inden man venter den, og det er meget vanskeligt for en Baad at vare sig for den. Man maa huske, at Øvelsen foregaar om Natten og i usigtbart Vejr. For nu at gøre, hvad Ministeriet har ment tilstrækkeligt for at hindre Ulykker, har det tilsendt Egnens Reformblad en Bekendtgørelse om, at saadanne Øvelser vilde finde Sted, for at Fiskerne og andre fredelige — jeg havde nær sagt vejfarende, men det bliver i dette Tilfælde søfarende — kunde vare sig i Tide. Derimod har Ministeriet ikke fundet sig beføjet til at tilsende det socialdemokratiske og langt mindre det radikale Blad en Bekendtgørelse derom. Jeg ved, at Marineministeriets Admiralitetskontor er blevet spurgt om, hvad der var Grunden dertil, og jeg ved, at Kontoret har svaret, at Ministerens Mening var simpelthen den, at

man havde gjort, hvad man kunde, ved at faa Bekendtgørelsen udbredt i det Blad, man ansaa for det mest udbredte i vedkommende Egn. Det kan jo være meget godt, men sæt, at en Socialdemokrat eller radikal havde faaet sin Baad oversejlet og var druknet, saa kunde han ikke trøste sig med, at Bekendtgørelsen havde staaet i Reformbladet dernede. Jeg synes, det ikke er ganske rigtigt at bekendtgøre paa den Maade, at man alene holder sig til Reformbladet og udsætter radikale og Socialdemokrater for den Slags Ulykker. Jeg kommer i Tanker om et Udtryk, der er tillagt en forhenværende Rigsdagsmand fra Ringsted, og som lød saaledes: Kain var den første Agrav, og han slog sin Broder ihjel, hvilken Agitationsmaade paa det bestemteste maa misbilliges. Jeg vil sige, at dersom man fra Regeringens Side agiterer mod radikale og Socialdemokrater paa den omtalte Egn paa den Maade, at man udsætter dem for det, de kunne blive udsat for, naar Torpedobaadene holde Øvelser om Natten, uden at advare dem i Tide, maa paa det bestemteste misbilliges.

Jeg kunde ønske at sige et Par Ord, det skal ikke blive mange, til det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup). Den Sindsstemning, han tilsyneladende var i, da han holdt sit Foredrag om sin Bondekultur, mindede mig noget om en Historie, jeg har hørt. Jeg kan ikke garantere for Paalideligheden deraf, men der er noget i den, og det kan godt være, at den er paalidelig. Den gik ud paa, at en ellers meget dygtig og i sin Kreds meget anset Landmand aldrig kunde blive valgt ind i Bestyrelsen for Egnens Andelsmejeri, og naar man spurgt hvorfor, svarede man: Han er saa sur, at vi kunne ikke risikere at faa ham over paa Mejeriet, for saa løber al Mælken sammen. Jeg synes, at den Tale, det ærede Medlem fra Kerteminde holdt, vidnede om en Surhed, der var af samme Art. For Resten var Talen jo ikke ny. Vi have hørt en Tale med samme Grundtone fra det ærede Medlem herinde før, og jeg har været saa heldig at høre en Tale af samme Indhold i det ærede Medlems Kreds, naar han har været paa Vælgermøde. Talen er desuden for øvrigt af gammel Oprindelse. Det er jo den Tale, man var vant til at høre fra de moderates Side i gamle Dage, naar de talte om Københavneri og den Slags Ting, og jeg tror ikke, det kan nytte noget at staa op og imødegaa den.

Der er selvfølgelig Ting i Talen, som kunne være nogenlunde rigtige. Selvfølge-